HANNA OJA-NISULA

30. ELOKUUTA 2017

UUTISKIRJE

Kesän jälkeen

Nuorisotyön kesä maistui kalalta ja oli täynnä toivoa - kyllä tästä hyvä tulee. Ehkä. Mungu akipenda[1]

Nuorisotyön hankkeessa on nyt päästy siihen pisteeseen, että kasassa on seitsemän seurakuntaa, viisi evankelistaa, yksi pappi ja kaksi maallikkoa. Syksyn kaksi tärkeintä on saada aikaan nuorisotyön ohjesääntö ja valmiiksi puolikas nuorisotyön oppaasta. Onneksi huomenna maahan saapuu kaksi vapaaehtoista nuorisotyön lisäpäiksi ja -käsiksi.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Olen ollut Mwanzassa vuodesta 2012 alkaen. Olen osa-aikainen opettaja, ja olen kouluttamassa pappeja, evankelistoja ja seurakuntatyöntekijöitä. Saan olla myös kehittämässä hiippakunnallista nuorisotyötä. Minut saa kiinni: hanna.oja-nisula@felm.org -osoitteesta, Facebookista ja WhatsAppista nrosta +358504001004.

SUOMEN LÄHETYSSEURA TOTEUTTAA JUMALAN RAKKAUTTA SANOIN JA TEOIN. TEEMME TYÖTÄ 30 MAASSA LÄHES SADAN KIRKON JA JÄRJESTÖKUMPPANIN KANSSA.
TUE TYÖTÄMME:
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, VIESTIKSI TYÖNTEKIJÄN NIMI

Rukousaiheita

Nämä meidän ns. **nuorisotyöntekijät** - että heidän intonsa, näkynsä ja taitonsa saisi kasvaa ja me osaisimme olla heitä sopivalla tavalla lähellä, rohkaista ja tukea

Työntekijävaihdos
Pyyntö on, että hyvä yhteys vanhan työparin kanssa saisi säilyä ja uuden kanssa meillä olisi hyvä olla, löytyisi sopiva tapa tehdä töitä ja yhteispeli toimisi niin, että työ menisi eteenpäin

Opetushomma
on mielekästä, ja sitä vain toivoo, että voisi olla oikeasti avaamassa jotain sellaista kolmiyhteisen Jumalan todellisuudesta, joka auttaa opiskelijoita heidän elämässään ja palvelutehtävässään - että olisi ainakin rakkautta, kärsivällisyyttä ja viisauttakin tarpeeksi.

Henkilökohtaisesti
Pitäisi taas löytää sopiva balanssi työn ja vapaan välille, löytää intoa ja aikaa liikkua ja että aika kuluisi nopeasti, niin että rakas mieheni tulisi jo tänne

1. Kor. 1:5-9

[1]Jos Luoja suo

Minulla oli alkukeväästä toive, että olisin ollut Suomessa kesän ja lomalla. Mutta kun katseli tarkemmin kalenteria ja nuorisotyön suunnitelmaa tälle vuodelle, oli todettava, että nyt on aika keskittyä nuorisotyön kuvioihin. Ja tuntuu siltä, että koulun päättäjäisistä (toukokuun lopusta) koulun alkuun (elokuun puoliväliin) oli hujaus. Ja samalta se tuntui, kun joskus Päiväkummun kesää suunnitellessa kesätyöntekijöiden kanssa: kun oli saatu tapahtumat, työpäivät ja vapaat kalenteriin, niin tuntui kuin oltaisiin jo elokuun puolivälissä, ennen kuin päivääkään kesästä oli kulunut. Jotain samaa oli tässä kesässä ja nuorisotyön kuvioissa. Teimme pitkälti Mongin kanssa töitä yhdessä reilut kaksi kuukautta. Kesän alussa suunnittelimme ja pistimme päivät kalenteriin, ja hups! niin sitä olikin jo elokuu. On ollut antoisaa, riemastuttavaa, toivoa herättävää, väsyttävää, rasittavaa, epätoivoista ja sitten taas niin mielekästä, että ei voi kun ihmetellä. Mutta mitä kaikesta tästä jää ja millaista hedelmää se kantaa, on korkeammassa kädessä.

Meillä on siis nuorisotyön kolmevuotishanke meneillään. Nyt on ensimmäinen vuosi käynnissä. Siitä on varmasti tullut jo jossain vaiheessa kirjoitettua. Tarkoituksena on keskittyä muutamaan erilaiseen seurakuntaan (ns. pilottiseurakunta) eri puolilla hiippakuntaamme. Kaikki nämä vuodet (4+ vuotta) olemme nyt tehneet nuorisotyötä hiippakunnan alueella tällä tiimillä) ovat olleet erittäin hyviä pohjan luomisen kannalta. Ja oman oppimisen kannalta tärkeitä - ymmärtää ainakin sen (melkein), mitä ei ymmärrä. Toki myös yksittäisillä leireillä ja tapahtumilla on ollut merkitystä niiden nuorten elämässä, jotka ovat osallistuneet, mutta samalla on voitu herättää ihmisiä (seurakuntalaisia, pappeja, evankelistoja, hiippakunnan väkeä) näkemään, mitä nuorisotyö voisi olla ja miksi se on tärkeätä. Tätä nykyä piispa ja pääsihteeri muistuttavat koko ajan, että on oltava nuorisotyötä, on oltava ohjattua toimintaa nuoremmille nuorille jne. (toki se johtuu myös siitä, että heidän omat lapsensa ovat siinä iässä). Vähän kärsimättömänä ihmisenä ajattelen, että kyllähän meidän kuuluisi olla jo paljon pidemmällä tässä hommassa. Mutta parempi yrittää keskittyä tulevaan kuin takertua menneisiin.

LYHESTI KOULUN KUULUMISIA

Koulun, siis Nyakaton luterilainen koulutuskeskus, uusi lukukausi polkaistiin käyntiin 14.8. Tämä on nyt toinen vuosi, kun meillä on melkein yhtä paljon opiskelijoita muista hiippakunnista kuin omastamme. Koululla on hyvä, eteenpäin menemisen meininki. Lähetysseuran kokoonpano niin Mwanzassa kuin koulullakin vahvistui, kun Rissasen Ulla tuli mukaan opettajien joukkoon. Itselläni jatkuu edelleen opetushommien rinnalla academic masterin (mitähän sekin on suomeksi) apulaisen tehtävät. Ja tällä viikolla sain avainten vallan - nyt minulla on puolikas toimistoa niin Nyakatossa kuin hiippakunnassakin. Mutta koulun kuulumisia seuraavassa kirjeessä tarkemmin.

Kesän aikana olemme pyrkineet vierailemaan erityisesti niissä seurakunnissa, joita olemme harkinneet (ehkä jopa jo valinneet) pilottiseurakunniksi. Pari suurta haastetta on siinä, että täytyisi löytää seurakunnat tai seurakuntapiirit eri rovastikunnista, joissa on sellainen evankelista, josta tiedämme, että hänellä on sydäntä ja halua nuorisotyölle. Tässä toki auttaa se, että kun on opettajana koululla ja on kulkenut opiskelijoiden kanssa leireillä, on voinut tutusta heihin vähän paremmin. Hienoa on myös se, että opiskelijat jotka ovat innostuneet nuorisotyöstä leirien kautta, ovat myös itse ruvenneet pyytämään meitä seurakuntiinsa valmistumisensa jälkeen. Tässäkään mielessä tämä kaksijakoinen toimenkuva ei ole ollut ollenkaan hullumpi kombinaatio. Mutta totta kai niin, että parempi olisi molempien työpaikkojen, koulun ja nuorisotyön kannalta, jos voisi keskittyä vain toiseen. Tai ainakin se olisi itselle vähän selkeämpää mm. ajankäytön kannalta. Toisaalta kun on tarpeeksi seesteinen päivä, ei sitä kummastakaan oikeastaan haluaisi luopua.

Meillä on nyt seitsemän seurakuntaa kasassa, viisi evankelistaa, yksi pappi ja kaksi maallikkoa. Ajatus on, että näiden pilottiseurakuntien kautta pystymme kehittämään työvälineitä ja malleja koko hiippakunnan nuorisotyön tarpeisiin. Kesäkuussa kokoonnuimme porukalla suunnittelemaan ja unelmoimaan. Jotain on jo tapahtunut. Askeleet ovat pieniä. Ja huomaan, että en mielelläni puhu niistä. Takaraivossa on kai ajatus, että jos tästä ei tulekaan mitään. Tai jos iloitsee liikaa, takapakkia seuraa varmasti - mistähän tämäkin kumpuaa. No, olen iloinnut valtavasti näistä ns. nuorisotyöntekijöistä. Halusta oppia, mennä eteenpäin ja tarttua asioihin. Ja siitä, että monella heistä on ollut halu/näky tehdä töitä nuorten kanssa jo ennen kuin me olemme kertoneet heille suunnitelmistamme heitä ja heidän seurakuntiaan koskien. Juurikin yksi heistä, kiitos Mongin lempeän ja viisaan ohjauksen, ymmärsi miksi ei ole hyvä, että sukulaistyttö naitetaan 13/15-vuoden iässä (ei se ole niin tarkkaa, minä vuonna sitä on synnytty). Siitäkin huolimatta, että sieltä mistä hän tulee ja missä hän tekee töitä, se on hyvinkin tavallista, hän pyrki vielä viime hetkillä muuttamaan perheen vanhinten ajatukset. Ei onnistunut. **Mutta!** hänellä itsellään on tällä hetkellä 3 tyttöä. Luulen ja uskon, että mm. hänen tyttäriensä elämä tulee olemaan erilainen, kuin hänen sisartensa ja hänen vaimonsa elämä. Haraka haraka haina baraka (kiire, kiire, ei siunausta).

Olen aikaisemmin puhunut jo myös nuorisotyössä tapahtuvista muutoksista. Ja pyytänyt muistamaan rukouksin. Nyt on niiden aika. Syyskuun alusta parin kuukauden ajan minä toimin nuorisotyön vastaavana. Marraskuusta saan työparikseni uuden pastorin ja loppu vuodesta tulee kuvioihin myös uusi puheenjohtaja. Jatkuvuuden ja eteenpäin menemisen kannalta vaihdokset ovat tarpeellisia. Mieli on kiitollinen, mutta vielä tällä hetkellä enemmän haikeuden puolella, kyyneliin asti. Mongi (puheenjohtaja) ja Mkumbwa (nuorisotyön pastori) ovat suuri ilon aihe. Ja kaikki mitä heistä haluaisin sanoa, kuulostaa liian lattealta tai kliseeltä. Heidän tribuuttinsa aika on myöhemmin.

Viikonlopuksi lähdemme leirille Malyaan. Olimme siellä Facebookin mukaan viimeksi kolme vuotta sitten. Malyan yksi seurakuntapiiri on pilottiseurakuntamme ja heidän evankelistansa yksi meidän ns. nuorisotyöntekijöistä. Toivon mukaan viikonlopun jälkeen tiedämme taas vähän enemmän siitä, millaista nuorisotyötä ja millaista käytännön elämän opetusta Malyassa kaivataan. Palataan mm. siihen seuraavalla kerralla.

Jäädään kuulolle, ja kerro, mitä toivot tältä suunnalta
Ilon valtamaa syksyä
Jumalan rauhan terveisin, <3 lla Hanna O-N